

Josep Maria Ripoll, *Dels marges*.

Papers de Versàlia, Sabadell, 2004

Un dels primers records que tinc de Josep Maria Ripoll és al passadís de la Facultat de Lletres de l'Autònoma als anys vuitanta. Recordo que anava amb una revista sota el braç que coordinava, titulada "Fragments", i en la qual m'invità a escriure. He anat al prestatge de les revistes que conservo i, sortosament, he trobat perfectament desat el número en què vaig col·laborar. En agafar-lo, no he pogut deixar de sentir una sensació d'alegria. Anys més tard, una revista feta amb pocs mitjans i molta passió, apareix com una joia en el pas dels dies i, encara més sorprenent, amb un caràcter totalment present, cosa que un exemplar de diari d'alta tirada mai no tindria. Venjança de la poesia contra la lluita del temps? No ho sé. Però, en tot cas, la meva ment m'ha dut a la proppassada tardor. A l'Alliance Française de Sabadell, el grup d'amics de Papers de Versàlia, organitzaven un recital amb els poetes participants a la plaquet que acabaven de publicar: "I en va tenim voluntat de parella". Entre ells, Josep Maria Ripoll, seguint, doncs, vint anys després, el traç d'una línia coherent per la promoció de la poesia just en la cruïlla de l'amor a la cultura i el conreu de l'amistat.

Potser per això, m'ha alegrat tant veure com aquest *Quite Man* de les lletres catalanes, ha publicat el seu primer llibre, tot inaugurant la col·lecció poètica del mateix grup. Amb pròleg d'Antoni Clapés i il·lustracions de Natividad Ayala, el volum adquireix aquell valor simbòlic dels exemplars de "Fragments": voluntat de bellesa,

exercici de la llibertat. La diferència rau en el fet que, per fi, podem llegir un conjunt d'obra que, fins ara, només havien pogut conèixer esparsament. Estructurat en quatre parts i un poema introductori, el llibre planteja, no sense ironia, el paper marginal d'un jo que s'alça en el text per deixar constància del seu pas pel feix d'experiències quotidianes d'aquest món. Així el poeta, se sent "l'anònim personatge/d'algunes fotografies" que l'atzar "fa que, als marges de la imatge,/el revelat em delati". Des d'aquesta consciència, ens endinsem en la primera secció, titulada "De la pell", a una poesia de tall amorós en què l'eròtica corporal dóna peu a la reflexió: "Tan al fons com t'he arribat/i no et conec potser encara." Cal destacar un eclecticisme compositiu que va des del vers lliure al sonet, tot passant per la sextina, com a "Segona pell, o sextina eròtica". A la secció següent, "De tu", es completa aquest moment de l'amor per dirigir la mirada poètica a "Del tedi" cap a l'experiència de la vida quotidiana. Ripoll no cau, però, en els tòpics. Amb precisió, traça la línia expressiva per cristal·litzar una ironia, una reflexió o, senzillament, una imatge del que som i en què el món audiovisual, amb la televisió i el cinema al capdavant, apareix amb força.

En aquest aprofundiment de la vida, a "De sota" llegim dos bells poemes dedicats als fills del poeta, i uns jocs literaris amb el poema "Nadal" de Salvat-Papasseit i "Vida" de José Hierro. Ripoll és conscient que, en qualsevol cas, d'on prové la veu poètica: "Per sota, hi ha la crida,/l'udol profund i ocult,/les habitacions fosques,/la mà estesa en un crit/d'auxili./Vinc de sota." I així *Dels marges* prové d'una confiança en la literatura i en els altres, d'una elegant i gens presumptuosa intel·ligència poètica. Tot un exercici d'honestat expressiva.

Vicenç Llorca

**Tria Personal. Revista Serra d'Or,
Setembre de 2005.**